A°. 1832. | N°. 51.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 26 JUNIJ.

Publicatie.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij in ervaring zijn gekomen, dat er, in de toepassing van art. 72 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, betrekkelijk het heffen der belasting op de Erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 1/11 Junij 1830 (Gouvernements-Blad van dat jaar n°. 9,) moeijelijkheden ontstaan zijn.

In aanmerking genomen hebbende, dat de bedoeling van het aangehaalde 72 en het daarmede in verband staande 73 artikel der aangetogene Publicatie, eeniglijk geweest is, om aan de financiele administratien eene behoorlijke contrôle te verzekeren op die onroerende goederen, welke door Erfenis of vermaking bij uiterste wil, worden verkregen.

Willende, met wegneming der zwarigheden, waartoe in de uitvoering het aangehaald 72 artikel schijnt aanleiding gegeven te hebben, evenwel het voorgesteld doel op eene andere wijze verzekeren.

ZOO IS HET, dat Wij, met intrekking der meer aangehaalde artikelen 72 en 73 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, betrekkelijk het heffen der belasting op de Erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 1/11 Junij 1830; hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Er zal, in elk der onderscheidene Nederlandsche West-Indische Bezittingen worden aangelegd en bijgehouden, een register, hetwelk te *Suriname* zal worden gehouden ten kantore van den Algemeenen Ontvanger, en in de Eilanden ten kantore van den Ambtenaar, belast met de perceptie der regten op de successie. hetwelk eeniglijk en bij uitsluiting zal zijn bestemd, om in hetzelve in te schrijven, den overgang van alle onroerende goederen in de Nederlandsche West-Indische Kolonien gelegen, welke door Erfenis of vermaking bij uiterste wil, worden verkregen.

ART. 2.

Elk en een iegelijk, die, bij Erfenis of vermaking bij uiterste wil eenig onroerend goed, in de respective Nederlandsche West-Indische Kolonien gelegen, mogt verkrijgen, zal gehouden en verpligt zijn, — wanneer hij in de Kolonien, alwaar het goed is gelegen, woonachtig is, — binnen den tijd van uiterlijk *drie* maanden, hetzij te rekenen van den dag waarop hij schriftelijk heeft verklaard de Erfenis of vermaking te aanvaarden, of wel, geene zoodanige verklaring aanwezig zijnde, van den dag van het overlijden des erflaters, en wanneer hij niet in de Kolonie woonachtig is, alsdan uiterlijk binnen *drie* maanden, nadat door hem of van zijnen wege binnen de Kolonie, het hem bij uiterste wil vermaakte of bij erfenis opgekomen onroerend goed, *facto* zal zijn aanvaard of genaderd, om van de bij Erfenis of vermaking bij uiterste wil verkregene goederen, ten burele van den Ambtenaar, aan wien, krachtens het bovenstaand artikel, het houden van het register is opgedragen, in te leveren, eene op ongezegeld papieren geschrevene, maar geteekende opgaaf dier goederen, welke opgaaf geheel kosteloos zal worden aangenomen, geregistreerd, en aan de belanghebbenden, als bewijs hunner opgaaf worden terug gegeven.

Elk en een iegelijk die binnen den bepaalden tijd mogt blijven in gebreke hieraan te voldoen, zal verbeuren eene boete van *Tien Gulden* (*f* 10) voor elken dag verzuim.

ART. 3.

Door de, in het bovenstaand artikel voorgeschrevene aangift, wordt in geenen deele gederogeerd, of eenige wijziging aangebragt aan de in de onderscheidene Kolonien bestaande wetten, ordonantien of Regelementen op het geven en nemen van transporten ten overstaan van zoodanige autoriteiten als welke met het verleiden van transporten belast zijn; — Wordende integendeel alle dezelve, en mitsdien ook speciaal betrekkelijk *Suriname* de bepalingen van de ordonnantie, voorkomende *ten achtste* in het Besluit van 's Konings gewezene Commissaris Generaal van 30 Julij 1828 (Gouvernements-Blad van 1828, no. 16), zonder eenige uitzondering of reserve ten volle en geheellijk gehandhaafd en van waarde gehouden, of ook, voor zoo verre mogt geacht worden, door het boven aangehaald 72ste Artikel der Publicatie van 1/11 Junij Artikel der 1830, daaraan in eenigerhande wijze te zijn gederogeerd, bij deze op nieuw ingevoerd.

ART. 4.

De tegenwoordige bepalingen, zullen in werking komen, te *Suriname* den 1sten Julij aanstaande, en op de onderscheidene Eilanden op den dag, door de onderscheidene Gezagvoerders te bepalen.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Vergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 12 Junij 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij

Den 22 Junij 1832.

Bij resolutie Zijner Excellentie den Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 19den dezer No. 615 | 552, is tot *Lid der Commissie ter regeling van de Uitgaande Regten op de Suiker*, benoemd de Heer WALTER CHRISTIAAN KENNEDIJ.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, 1 Mei.

Oostenrijk en Pruissen hebben thans, even als Engeland en Frankrijk, het traktaat van 15 November geratificeerd. De ratificatien zijn door het Belgische Ministerie aan de Afgevaardigden en Senateurs medegedeeld; doch van het 57ste protokol, (hetwelk wij naderhand in deszelfs geheel zullen opnemen), wordt geene melding gemaakt. Intusschen bevat dit protokol hoogst belangrijke verklaringen, die doen zien, dat, gelijk wij reeds aanmerkten, de ratificatien van Oostenrijk en Pruissen slechts onder het gezigtspunt van den vorm als onvoorwaardelijk kunnen worden beschouwd. Deze verklaringen bevatten de erkenning van Neêrlands goed regt, hetwelk wij bij voortduring hebben verdedigd en bevestigen hetgeen wij steeds beweerd hebben, dat bij de Mogendheden, na beter ingelicht te zijn, het oogmerk niet konde worden ondersteld, om de 24 artikelen met geweld aan Oud-Nederland op te dringen (*). Maar om welke redenen zijn die verklaringen door het Belgische Ministerie terug gehouden? Van de hoofdinhoud is het Publiek toch reeds door de Dagbladen onderrigt geworden en deze verzuimen nu niets, om de openbare meening op een dwaalspoor te brengen. Zij geven aan de zaak den schijn, alsof er nu nog meer Concessiën van Belgie worden gevergd; alsof de oorlog het eenige middel is om een eind aan de bestaande geschillen te maken. Inderdaad zulke rede- [illegible] zaken uit een volstrekt verkeerd gezigtspunt beschouwt en de gevolgen niet voorziet, die uit het misbegrip voor Belgie kunnen voortvloeijen.

Welke Concessiën toch worden van Belgie verlangd? Volstrekt geene. Het dragen en capitaliseren van een billijk gedeelte der schuld, is inderdaad geene Concessie. Van gelijken aard is, dat aan Belgie geen regt op onze binnenwateren, geen gemeenschappelijk toezigt op onze stroomen en kusten wordt toegekend; want beide dit regt en dit toezigt, komen van regtswege niet aan Belgie toe; zelfs de Rijnoeverstaten hebben nog nimmer aanspraak op iets dergelijks gemaakt en al wat te Mentz met opzigt tot de vaart op onze binnenwateren is voorgevallen, bepaalt zich blootelijk tot de uitdrukking van een verlangen, hetwelk als volkomen ondergeschikt aan onderscheiden omstandigheden moet worden beschouwd. Te berusten in eene nadere regeling der Luxemburgsche zaken, overeenkomstig het verlangen van onzen Koning en de voorbehouding van Oostenrijk en Pruissen, kan toch ook niet wel als eene Concessie

---

(*) Aan dit beweren, gegrond op de overtuiging, dat ons goed regt eenmaal zoude worden erkend; aan de uiteenzetting van 's Lands wezenlijke belangen, niet slechts uit een materieel, maar, en wel bovenal, uit een moreel oogpunt; aan de omstandigheid eindelijk, dat, voor het minste de ratificatien van Oostenrijk en Pruissen, aanvankelijk, het zegel op onze beschouwingen drukken, schijnt te moeten worden toegeschreven, dat het Advertentieblad ons *thans* toevoegt dat wij het Vaderland verraden en vele van deszelfs ware vrienden ontmoedigd hebben! [Inderdaad eene vreemde beschuldiging!]

worden beschouwd en dit punt schijnt, in verband met de overigen, ook geen' tegenstand bij de Belgische Regering te ontmoeten.

Naar ons inzien kan het niet moeijelijk vallen, het Belgische Publiek van den waren zamenhang der zaken en tevens van het belang te overtuigen, hetwelk voor Belgie in eene spoedige vereffening der geschillen tusschen hetzelve en Holland gelegen is. Even gemakkelijk kan de dwaasheid worden aangetoond van het denkbeeld dat Belgie door eenen oorlog deszelfs doel, de vestiging van deszelfs onafhankelijkheid en welvaart, zoude kunnen bereiken. Belgie toch kent onze sterkte en waartoe zoude het ons willen dwingen? Maar behalve dat het ons niet dwingen kan, kent het de middelen, die wij in onze magt hebben om, op het eerste schot, hetwelk Belgie zich mogt veroorlooven, in een oogenblik des tijds, de geduchtste weerwraak te nemen. Of kunnen wij de Schelde niet sluiten en voor langen tijd of voor altijd onbruikbaar maken? hebben wij niet het lot van Antwerpen in handen? staan niet de beide Vlaanderen en andere Landen op den eersten wenk onder water? Dit alles hebben wij in onze magt, zonder dat wij een enkel oogenblik onze verdedigende stelling behoeven te verlaten; en deze kracht kunnen wij zelfs doen gelden, indien Belgie, zonder den oorlog te beginnen, door eene onbillijke weigering, de gewenschte afdoening van zaken mogt willen belemmeren; en daarin zouden wij voorzeker door de andere Mogendheden worden ondersteund. Wij kunnen, na de erkening van de billijkheid der verlangde wijzigingen, Belgie [illegible] te treden; wij behoeven niet in Belgie te trekken om waarborgen te zoeken, of kracht aan onzen eisch bij te zetten, wij zijn reeds in het bezit van die waarborgen en men zal in Belgie, bij een bedaard nadenken van de kansen van eenen oorlog of van eene onredelijke weigering, ongetwijfeld tot de overtuiging komen, dat de eene zoowel als de andere strijdig met Belgie's ware belangen, het toppunt van de verst gedreven onberadenheid zoude zijn. Maar Belgie behoeft evenzeer als Oud-Nederland, als geheel Europa, rust, en het behoud van den vrede alleen kan den grond leggen tot verwezenlijking van hetgeen Belgie verlangt: hopen wij derhalve, dat het zich verheffe boven den anders mogelijken hoogst verderfelijken invloed van eenige kwalijk onderrigte Dagbladschrijvers; dat het gezonde verstand de overwinning behale op denkbeeldige verwachtingen, die, een bijzonder belang ten grondslag hebbende, in derzelver verwezenlijking juist tegen het algemeen belang overstaan.

— Extrakt uit een Brief van Parijs, dato 21 April:

Hoewel de Cholera in onze buurt, ja zelfs in onze straat sterk heerscht, heeft dezelve, Gode zij dank, mij noch mijnen zoon, niet aangetast, en dit meen ik, met dankbaar opzien tot God, te moeten toeschrijven aan de voorbehoedmiddelen die wij bezigen, namelijk door alle de vertrekken bij aanhoudendheid met Chloorkalk te zuiveren en gestadig sterke thee te drinken; mijn zoon, die in zijne hoedanigheid van geestelijke, bijna den geheelen dag uitgeroepen wordt om de zieken in hunne laatste oogenblikken bij te staan komt naauwelijk thuis of zijne kleederen worden uitgetrokken en berookt, en de trekpot staat altijd gereed om wanneer hij komt dadelijk sterke thee te kunnen drinken. Gij kunt u geen denkbeeld vormen van de akeligheid die hier heerscht. Men gaat geen kerk voorbij of men ziet er ledige doodkisten opeengestapeld staan, ten einde zij die dezelve noodig hebben, ze dadelijk kunnen weghalen. Er rijden karren door de straten, die onder het gestadig geschreeuw *mort! mort!* tien of twaalf dooden opladen, even als in Holland de vuilniskarren zulks de vuilnis doen; op dit geroep brengt ieder zijn lijk aan de deur en de karlieden nemen ze op. In sommige straten ziet men, als de kar passeert, uit elk huis eenen dooden brengen. Er is ook schier geene familie of zij telt reeds een slagtoffer dezer vreesselijke ziekte. In onze buurt is onder anderen een huis waarin een geheel huisgezin, bestaande uit man, vrouw, vijf kinderen en eene meid, op ééne kind na geheel uitgestorven is. Men is het echter algemeen eens, dat de Cholera vrees meer lieden wegsleept dan de ziekte, want kalmte des gemoeds en eene gematigde levenswijze zijn veelal de beste behoedmiddelen tegen deze kwaal; dit blijkt ten duidelijkste aan mijnen zoon, die, niettegenstaande hij bijkans den geheelen dag bij de zieken is, evenwel volkomen gezond blijft. Het betreurenswaardigste onzer onheilen is evenwel dat, bij de eerste uitbarsting der Cholera, vijf menschen het slagtoffer eener onbesuisde volkswoede geweest zijn. Want, daar in de [illegible] dagen vele lijders naauwelijks door de ziekte werden aangetast of zij bezweken onder dezelve, wilde het gemeen (misschien wel daartoe opgeruid door gedrochten den naam van mensch onwaardig) de oorzaak van dezen zoo spoedigen dood aan vergif toeschrijven, en daar nu ongelukkig de verdenking op de vijf bedoelde personen viel, werden zij op eene onmenschelijke wijze om het leven gebragt, hoewel niet alleen deze, maar niemand in geheel Parijs er aan gedacht had, om zijne medeburgers te vergiftigen.

— In een brief van de Kaap de Goede Hoop, van den 25sten November, wordt het navolgende geschreven: Tien dagen geleden ontvingen wij de blijde mare van de volkomene nederlaag der oproerige Belgen door onze troepen, en het is mij onmogelijk u te melden, welk eene vreugde en herleving dit onder de ingezetenen alhier veroorzaakte. In spijt der Engelschen, die hier den ondergang der Hollanders als zeker stelden en dit ook reeds verspreid hadden, was een ieder uitgelaten. Het was, als het ware, als of deze Kolonie, die thans diep, zeer diep ongelukkig is, in eens van alle rampen was bevrijd en als voorheen floreerde; eene inteekening werd dadelijk geopend onder de gegoedste ingezetenen, tot het houden van eenen publicken maaltijd, ter viering van de roemrijke overwinning der Nederlanders op de Belgen, welke eerstdaags zal plaats hebben, en waarbij wij ons regt Vaderlandsch zullen vergasten, ten bewijze van onzen algemeenen geest.

ADVERTENTIËN.

AANBESTEDING van BANANNEN.

Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, zal door den ondergeteekenden aan de minst inschrijvenden worden aanbesteed, de levering der van en met *primo Augustus*, tot en met *ultimo December* dezes jaars, ten behoeve het Gouvernement alhier benodigde BANANNEN, op de konditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden aan het locaal der Generale Contrôle, (alwaar de verzegelde Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, tot Zaturdag den 21sten der volgende maand Julij) ter visie liggen.

Paramaribo, den 23 *Junij* 1832.

De fung. Contrôleur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen,

CH. LEERS.

Op autorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, belast met het voornoemd Departement, aan de Heeren R. L. WIJCHGEL qq. en J. D. DE MEINERTSHAGEN qq. overgeven, 1/12 en 2/3 in 1/12 part, in den Boedel wijlen den Heer JOHANNES ALBERTUS VAN LOBBRECHT, en daaraan behoorende Plantaadje *Breda*.

Paramaribo, den 24 *Junij* 1832.

De Scriba van de Commissie voornd.,

R. GOLLENSTEDE.

De Crediteuren van den Boedel CHARLES STUART, wier ingekomen blanco rekeningen *accoord* bevonden zijn, gelieven op den 28sten dezer, 's voormiddags tusschen 9 en 11 uren, betaling te komen ontvangen, tegen Kwitantiën, houdende vermelding dat dezelve zijn voldaan door den ondergeteekenden qq.

Paramaribo, den 23 *Junij* 1832.

DAVID J. PRESBURG qq.

SALOMON DEL CASTILHO & Co. Bibliotheekhouders, verwittigen hunne respective Inteekenaren, dat zij per den eerzamen Kapitein SPIEGELBERG hebben ontvangen eene aanzienlijke verzameling Hollandsche en Fransche Boekwerken zijnde het derde supplement, terwijl zij de eer hebben de goede Ingezetenen de lijst ter inteekening welke bij den eerstgenoemden berust, aan te bieden.

A. SALOMONS, zal aanstaande Donderdag, 's namiddags ten *vier* uren, op Vendu verkoopen, ten Pakhuize van de geëxisteerd hebbende Firma van FERRIER, PARRY en Co. diverse Winkelwaren, Stukgoederen, enz.

M. A. KEIJSER, zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen; alsmede 2 kisten Roodewijn, eenige Boeken, een Neger genaamd: JEAN BAPTISTE, (zijnde een bekwame Kok), en een *merrie* Rijpaard, te bezigtigen bij den Heer WEIJLER; alles aankomende den Boedel wijlen CHs. STUART.

Kapitein J. F. SPIEGELBERG, voerende het Schip *Susanna Maria*, zal den 12 Julij e. k., zijnen Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Kapitein C. WESSELS, voerende de Schoener *Snelheid*, zal den 20 Julij e. k., zijnen Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik *Favorite*, Kapt. J. PROCTOR, naar *Boston*; lading: 118 vaten Malassie.

Den 21sten, de Koloniale Paket-Schoener *Gouverneur Generaal Cantz'laar*, Kapt. P. J. DE HAZETH, naar *Curaçao*.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.